

**ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΧΙΛΙΟΣΤΗΣ ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΣΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ
(1371) (9/2022) ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2022, ΩΡΑ 17:00 μ.μ., ΔΗΜΟΤΙΚΟ
ΘΕΑΤΡΟ**

ΠΑΡΟΝΤΕΣ:

Κωνσταντίνος Γιωρκάτζης
Κυριάκος Φωτιάδης
Ελένη Λουκαΐδου
Λεώνη Ορφανίδου
Κάτια Αγγρότου (παρούσα μέσω της πλατφόρμας
WEBEX, ένεκα των έκτακτων μέτρων για περιορισμό της
εξάπλωσης του Κορονοϊού)
Κάτια Απέγητου
Τούλλα Άνιφτου (παρούσα μέσω της πλατφόρμας
WEBEX, ένεκα των έκτακτων μέτρων για περιορισμό της
εξάπλωσης του Κορονοϊού)
Άριστος Δράκος (παρών μέσω της πλατφόρμας
WEBEX, ένεκα των έκτακτων μέτρων για περιορισμό της
εξάπλωσης του Κορονοϊού)
Ισαβέλλα Τύμβιου (παρούσα μέσω της πλατφόρμας
WEBEX, ένεκα των έκτακτων μέτρων για περιορισμό της
εξάπλωσης του Κορονοϊού)
Αντρέας Κανάρης
Νεόφυτος Νεοφύτου (παρών μέσω της πλατφόρμας
WEBEX, ένεκα των έκτακτων μέτρων για περιορισμό της
εξάπλωσης του Κορονοϊού)
Νικόλας Βαλανίδης (παρών μέσω της πλατφόρμας
WEBEX, ένεκα των έκτακτων μέτρων για περιορισμό της
εξάπλωσης του Κορονοϊού)
Χρίστος Ιωσήφ
Κώστας Πέτσας (παρών μέσω της πλατφόρμας
WEBEX, ένεκα των έκτακτων μέτρων για περιορισμό της
εξάπλωσης του Κορονοϊού)
Μπέττυ Κουσουλίδου (παρούσα μέσω της πλατφόρμας
WEBEX, ένεκα των έκτακτων μέτρων για περιορισμό της
εξάπλωσης του Κορονοϊού)
Γιώργος Μεσαρίτης (παρών μέσω της πλατφόρμας
WEBEX, ένεκα των έκτακτων μέτρων για περιορισμό της
εξάπλωσης του Κορονοϊού)
Κώστας Μαυρίδης
Ανδρέας Μούγης
Οδυσσέας Ελληνόπουλος
Αστέρω Ευσταθίου (παρούσα μέσω της πλατφόρμας
WEBEX, ένεκα των έκτακτων μέτρων για περιορισμό
της εξάπλωσης του Κορονοϊού)
Όλγα Μαρουδιά
Βαλέριος Δανιηλίδης
Κυριάκος Τσιμίλλης
Αντώνης Αντώνη

ΑΠΟΝΤΕΣ:

Χρυσανθος Φάκας (για λόγους υγείας)
Γιώργος Παναγιώτου (λόγω ειλημμένης
επαγγελματικής υποχρέωσης που καθιστούσε απαραίτητη

την παρουσία του στο χώρο εργασίας)
Λούκας Παπαγιάννης (λόγω ειλημμένης
επαγγελματικής υποχρέωσης που καθιστούσε απαραίτητη
την παρουσία του στο χώρο εργασίας)

ΠΑΡΑΚΑΘΗΜΕΝΟΣ: Νικόλας Ευσταθίου, Δημοτικός Ταμίας – Εκτελών
χρέη Δημοτικού Γραμματέα, λόγω απουσίας της
Δημοτικής Γραμματέως στο εξωτερικό

Ενώπιον του Δημοτικού Συμβουλίου τέθηκε το σημείωμα του Δημάρχου
ημερομηνίας 11 Απριλίου 2022 (Αρ. εγγράφου: 4512/22 στο Φακ. 01-0/). ως
ακολουθως:/

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Με λύπη σας ανακοινώνω τον θάνατο του Δημάρχου Λέλλου Δημητριάδη.

Σας καλώ όλους σε έκτακτη συνεδρία του Δημοτικού Συμβουλίου την Τετάρτη
13 Απριλίου 2022 στις 5μ.μ., όπου θα τηρηθεί μονόλεπτη σιγή και ο Δήμαρχος
και οι εκπρόσωποι των Δημοτικών Ομάδων θα αναφερθούν στον εκλιπόντα
Δήμαρχο.

Ο Δήμος Λευκωσίας εξέδωσε ανακοίνωση για την απώλεια του πρώην
Δημάρχου, την οποία απέστειλε στα ΜΜΕ.

Ως ελάχιστη τιμή προς τον Δήμαρχο Λέλλο Δημητριάδη, εισηγούμαι τα
ακόλουθα:

- Ο Δήμος Λευκωσίας να αναλάβει τα έξοδα της κηδείας που θα πραγματοποιηθεί την Πέμπτη 14 Απριλίου 2022, στις 4μ.μ. στον Ιερό Ναό Της Του Θεού Σοφία στο Στρόβολο.
- Αντιπροσωπεία των Μελών του Δημοτικού Συμβουλίου να παραστεί στην κηδεία.
- Την Πέμπτη 14 Απριλίου, μέρα της κηδείας, τα γραφεία του Δήμου και τα πολιτιστικά κέντρα θα κλείσουν στη μία το μεσημέρι, έτσι ώστε το προσωπικό του Δήμου να μπορέσει να παραστεί στην κηδεία.
- Οι σημαίες στα κτήρια του Δήμου κυματίζουν μεσίστιες από σήμερα μέχρι τις 18/4
- Θα ακυρωθούν όλες οι εκδηλώσεις που διοργανώνει ο Δήμος την ημέρα της κηδείας.
- Να μετονομαστεί σε οδό Δημάρχου Λέλλου Δημητριάδη είτε η οδός Ευρώπης, Αγ. Ομολογητές που είναι η οικία του, είτε η οδός Επτανήσου, είτε η Πλατεία Δημαρχείας είτε/και να μετονομαστεί η νέα

αίθουσα συνεδριάσεων/εκδηλώσεων του Δήμου σε αίθουσα «Λέλλος Δημητριάδης».

Ο Δήμαρχος Λευκωσίας Κωνσταντίνος Γιωρκάτζης και τα Μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου τήρησαν μονόλεπτο σιγή στη μνήμη του Δημάρχου Λέλλου Δημητριάδη, ο οποίος απεβίωσε το Σάββατο 9 Απριλίου 2022.

Στη συνέχεια ο Δήμαρχος και οι εκπρόσωποι των Δημοτικών Ομάδων αναφέρθηκαν στον εκλιπόντα Δήμαρχο και στο σημαντικό έργο και προσφορά του στη Λευκωσία.

Συγκεκριμένα, ο Δήμαρχος ενημέρωσε τα μέλη ότι στην αυριανή κηδεία θα εκπροσωπήσει το Δήμο Λευκωσίας και θα εκφωνήσει τον ακόλουθο επικήδειο:

«Αγαπητέ μας Δήμαρχε Λέλλο Δημητριάδη,

Μαζευτήκαμε σήμερα εδώ, οι εκτιμητές της προσωπικότητας και της πολύπλευρης προσφοράς σου, για να επιτελέσουμε ένα θλιβερό καθήκον: Να σε αποχαιρετήσουμε στο ταξίδι σου στην αιωνιότητα.

Ολόκληρη η Λευκωσία πενθεί το θάνατό σου, γιατί ήσουν σπλάχνο από τα σπλάχνα της, ο επί 30 χρόνια αγαπημένος της Δήμαρχος, που τόσο την αγάπησες και σε αγάπησε.

Έφυγες, αξέχαστε Δήμαρχε και μαζί σου έφυγε κι ένα κομμάτι από κάθε Λευκωσιάτη.

Είναι δύσκολο μέσα στα λίγα λεπτά αυτής της ομιλίας να αποδοθεί η πολυσύνθετη προσωπικότητά σου και το πολυδιάστατο έργο σου.

Το βιογραφικό σου πλούσιο, όπως και η δράση σου. Κέρδισες με το σπαθί σου υψηλά αξιώματα στην κοινωνία, παραμένοντας όμως απλός και προσιτός. Γι' αυτό και για τους Λευκωσιάτες δεν ήσουν ο κύριος Δήμαρχος, αλλά ο Λέλλος, ο φίλος τους, που έσκυβε με ειλικρινές ενδιαφέρον πάνω στα προβλήματα κάθε πολίτη. Ήσουν ο άνθρωπος που συνέδεσε όσο κανένας άλλος το όνομα και τη ζωή σου με την πρόοδο και την ανάπτυξη της πόλης μας.

Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας

Εξοχότατη κυρία Πρόεδρε της Βουλής των Αντιπροσώπων

Θεοφιλέστατε Επίσκοπε Μεσαορίας κύριε Γρηγόριε

Κυρίες και Κύριοι

Λευκωσιάτισσες και Λευκωσιάτες,

Ο αγαπητός σε όλους μας Δήμαρχος, γεννήθηκε στη Λευκωσία το 1933. Φοίτησε στο Γυμνάσιο Αμμοχώστου και στη συνέχεια σπούδασε νομική στο Λονδίνο. Εκεί, μαζί με τους πέντε συγγάτοικούς του, Τάσσο Παπαδόπουλο,

Σπύρο Κυπριανού, Μάρκο Σπανό, Δημήτρη Λιβέρα και Ανδρέα Μαυρομμάτη, ίδρυσαν τη Φοιτητική Ένωση Κυπρίων Λονδίνου. Επέστρεψε στην Κύπρο το 1955 όπου εργάστηκε ως δικηγόρος. Εντάχθηκε στην ΑΝΕ, την Άλκιμο Νεολαία της ΕΟΚΑ, και υπερασπίστηκε αγωνιστές χωρίς αμοιβή. Το 1960 εξελέγη βουλευτής με το Πατριωτικό Μέτωπο, ενώ στη συνέχεια δραστηριοποιήθηκε στο Ενιαίο Κόμμα.

Όταν το 1971 ο Λέλλος Δημητριάδης αναλάμβανε τη Δημαρχία της Λευκωσίας, η πόλη μας βρισκόταν στα χειρότερα της. Υπήρχε από τη μια η άτακτη ανάπτυξη εντός και εκτός των τειχών και από την άλλη η εγκατάλειψη των περιοχών που γειτνιάζαν με την πράσινη γραμμή.

Μια από τις πρώτες του ενέργειες, με ουσιαστική αλλά και συμβολική αξία, ήταν να δημιουργήσει και να καθιερώσει το έμβλημα του Δήμου Λευκωσίας, με τα τείχη που περιβάλλουν το ιστορικό κέντρο και το περιστέρι της ειρήνης.

Τον Ιούλιο του 1974 καθαιρέθηκε από τους πραξικοπηματίες. Ένα μήνα αργότερα κλήθηκε από τον Γλαύκο Κληρίδη να αναλάβει και πάλι τη Δημαρχία της πρωτεύουσας. Μια ακόμη πιο δύσκολη εποχή για τον τόπο, αλλά και την πόλη μας. Μοιρασμένη από το 1964 αλλά και σοβαρά πληγωμένη από την τουρκική εισβολή, η Λευκωσία βρέθηκε να παλεύει με το παρελθόν και το παρόν της.

Ο Λέλλος δεν το έβαλε κάτω. Είχε το δικό του όραμα για τη Λευκωσία. Το 1975 η Πλατεία που ενώνει το ιστορικό κέντρο με τη σύγχρονη πόλη μετονομάστηκε σε Πλατεία Ελευθερίας. Ξεκίνησε πρώτος τις συνομιλίες και διαπραγματεύσεις με τους Τουρκοκύπριους και το 1977 έβαλε τα θεμέλια, πρώτα για τη δημιουργία του κοινού αποχετευτικού συστήματος και αργότερα για το Ενιαίο Ρυθμιστικό Σχέδιο. Δούλεψε για τη σωστή επαναπροσέγγιση Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, αποκτώντας ένα επιστήθιο φίλο τον Μουσταφά Ακκίτζί.

Ο Λέλλος πίστευε πως η Λευκωσία δεν μπορεί να παραμείνει για πάντα μοιρασμένη. Θεωρούσε ότι στον τομέα των υποδομών και του πολεοδομικού σχεδιασμού ήταν απαραίτητη η δικοινοτική συνεργασία, ώστε να διασφαλιστεί ότι θα παραμείνουν ανοικτές οι δυνατότητες ομαλής λειτουργίας της πόλης ως μίας ενιαίας οντότητας, εάν και όταν στο μέλλον οι συνθήκες επιτρέψουν την επανένωσή της.

Στα πλαίσια αυτής της συνεργασίας έγιναν σημαντικά πρωτοποριακά έργα, όπως το οικιστικό Πρόγραμμα Χρυσαιλιωτισσας, η ανάπλαση των περιοχών Φανερωμένης και Ομερue και άλλα. Σημαντική και δύσκολη ήταν επίσης η παρέμβαση του ώστε να εμποδίσει τη πτώση επικίνδυνων οικοδομών στη νεκρή ζώνη και να δώσει την ευκαιρία στο Ενιαίο Ρυθμιστικό Σχέδιο Λευκωσίας να καταγράψει την πλούσια αρχιτεκτονική κληρονομιά που εμπεριέχει αυτός ο χώρος.

Με προμετωπίδα τη φράση «Όσο δημιουργούμε επιβιώνουμε» ξεκίνησε το Φεστιβάλ Λευκωσίας. Κατάφερε το 1981 να εξασφαλίσει για τους Λευκωσιάτες, την πιο όμορφη από τις Βενετσιάνικες Πύλες, την Πύλη Αμμοχώστου, για να αποτελέσει το πρώτο πολιτιστικό κέντρο της πόλης.

Έργο που έγινε με πολύ λίγα χρήματα, αλλά με μεγάλο ενθουσιασμό. Δύο χρόνια αργότερα, το 1983, πρωτοστάτησε στη ίδρυση της Λαϊκής Γειτονιάς και ακολούθησαν το Λεβέντειο Δημοτικό Μουσείο, η Αχίλλειος Βιβλιοθήκη, το Δημοτικό Κέντρο Τεχνών, το Κολυμβητήριο Λευκωσίας, οι πεζόδρομοι Λήδρας και Ονασαγόρου, η αίθουσα Μελίνα Μερκούρη, οι Φούρνοι, το εργαστήριο της Χρυσαινιώτισσας, το Πολυδύναμο Κέντρο στην Πύλη Αμμοχώστου, η αίθουσα Ειρήνη...

Η εντός των τειχών πόλη άρχισε να ζει, να δημιουργεί και να αναπτύσσεται. Οι κάτω γειτονιές του Ταχτακαλά, της Χρυσαινιώτισσας και του Αγίου Κασσιανού ζωντάνεψαν και πάλι. Ζωντάνεψαν μαζί τους και το πάρκο του Ορφέα, το Θεατράκι της Πύλης Αμμοχώστου, το Πάρκο Σύγχρονης Τέχνης, ακόμα και η «Χαρούμενη Πρωτομαγιά στην Πύλη Αμμοχώστου».

Όλα αυτά τα έργα δεν καθιέρωσαν απλώς τη Λευκωσία ως το Πολιτιστικό Κέντρο του τόπου μας. Έγιναν ο τόπος συνάντησης και ο τρόπος ζωής των Λευκωσιωτών, οι οποίοι άρχισαν να αγαπούν ξανά την πόλη τους και κυρίως να αισθάνονται περήφανοι για αυτή.

Σε όλη αυτή την πορεία ο Λέλλος είχε δίπλα του την αγαπημένη του Όλγα, πρωτοπόρο σε θέματα εθελοντισμού, με πλούσια φιλανθρωπική δράση και ανάμιξη στα κοινά.

Πρόσφερε κι άλλα πολλά ο αγαπητός μας Δήμαρχος. Ίδρυσε την Ένωση Δήμων, το Κεντρικό Σφαγείο, το Συμβούλιο Αποχετεύσεων Λευκωσίας. Πρωτοστάτησε για την ανάδειξη Δημάρχων και Δημοτικών Συμβούλων μέσω εκλογών.

Και οι Λευκωσιάτες επιβεβαίωσαν την εμπιστοσύνη στο πρόσωπό του. Από το 1986 και για τρεις συνεχόμενες εκλογικές διαδικασίες, τον ήθελαν στο τιμόνι της πόλης επιβεβαιώνοντας το δικό του σύνθημα: «Με Δήμαρχο τον Λέλλο η Χώρα έχει Μέλλον». Και ίσως θα συνέχιζαν να το κάνουν αν δεν αποχωρούσε οικειοθελώς το 2001.

Φίλε Δήμαρχε Λέλλο Δημητριάδη,

Υπήρξες άνθρωπος διορατικός και χαρισματικός. Υπηρέτησες την πόλη μας με όραμα, πάθος και αγάπη. Όσοι είχαν την τύχη να συνεργαστούν μαζί σου, όσοι σε έζησαν ως ηγέτη της τοπικής αυτοδιοίκησης αλλά και ως άνθρωπο, μιλούν με θαυμασμό για την προσωπικότητά σου.

Ως νυν Δήμαρχος Λευκωσίας, το μόνο που έχω να προσθέσω, είναι ότι η Λευκωσία στέκει σήμερα περήφανη, γιατί εσύ έβαλες τα θεμέλια που μας επέτρεψαν να γράψουμε τις επόμενες σελίδες της σύγχρονης ιστορίας της. Σου χρωστούμε πολλά και θα σε θυμόμαστε πάντα, με σεβασμό, εκτίμηση και αγάπη.

Κάθε Λευκωσιάτης, ανεξαρτήτως πολιτικής ή κομματικής τοποθέτησης, σε τιμά σήμερα. Σε αποχαιρετά με συγκίνηση και πενθεί μαζί με την οικογένειά σου.

Εκ μέρους του Δημοτικού Συμβουλίου, του προσωπικού του Δήμου και των δημοτών της Λευκωσίας, απευθύνουμε στα παιδιά σου, Αχιλλέα και Κωνσταντίνο και στα αγαπημένα σου εγγόνια, Αλέξανδρο, Πάρη και Ελένη, τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια.

Σε μακαρίζουμε γιατί ευτύχισες να ζήσεις μια ζωή ενδιαφέρουσα, γεμάτη δράση και επιτεύγματα.

Αιωνία ας είναι η μνήμη σου, αγαπητέ μας Δήμαρχε».

Αμέσως μετά, οι εκπρόσωποι των Δημοτικών Ομάδων αναφέρθηκαν στον εκλιπόντα Δήμαρχο.

Εκ μέρους της δημοτικής ομάδας του Δημοκρατικού Συναγερμού, η κα. Ελένη Λουκαΐδου:

«Λέλλος Δημητριάδης ο νυν και αεί», έτσι τον αποκαλούσα και γελούσε. Άνθρωπος ευφυής, με όραμα, με γνώσεις, γεμάτος ενέργεια και αγάπη για τη ζωή, τολμηρός, πνευματώδης, με έντονο το χάρισμα του έξυπνου χιούμορ, ρεαλιστής και απλός. Αυτοσαρκαζόταν και μου έλεγε «κόρη μου, είμαι πελλός»...Ανεπανάληπτος

30 χρόνια Δήμαρχος της αγαπημένης του Λευκωσίας, της ερωμένης του όπως έλεγε. Ναι, αγάπησε τη Λευκωσία με πάθος αλλά και οι Λευκωσιάτες τον λάτρεψαν. Ταυτίστηκε με την πόλη του και έτσι τον ένοιωθαν οι Δημότες του, οι οποίοι παρά τις όποιες κομματικές επιλογές, τον επέλεγαν κάθε φορά που διεκδικούσε το αξίωμα του Δήμαρχου.

Το Δημαρχείο ήταν το σπίτι του και η Λευκωσία, το πάθος του. Ο Λέλλος, περπατούσε τη Λευκωσία μέρα και νύχτα, συχνά με τον τότε Δημοτικό Μηχανικό Ντίνο Κωνσταντίνου μέσα στην άγρια νύχτα για να δουν κάτι που τον απασχολούσε. Οι Δημότες του τηλεφωνούσαν ακόμα και στο σπίτι. Μάλιστα μία φορά τον ξύπνησαν στις δύο το πρωί! Μας το ανέφερε γελώντας και λέγοντας «Είμαι σαν το γιατρό!».

Επί των ημερών του και ας μη ξεχνάμε, με πενιχρά μέσα, η Λευκωσία ήταν πρωτοπόρος στα πολιτιστικά δρώμενα. Αφού κυριολεκτικά πραξικοπηματικά κατέλαβε την Πύλη Αμμοχώστου, την ανέδειξε σε Κέντρο Πολιτιστικής Δραστηριότητας, υψηλού επιπέδου με αποκορύφωμα, θα έλεγα, τις διαλέξεις του Λαϊκού Πανεπιστημίου), οι οποίες μάλιστα έχουν εκδοθεί.

Ξεκίνησε τις καλοκαιρινές συναυλίες στην Τάφρο, όπου οι Λευκωσιάτες έζησαν ανεπανάληπτες βραδιές. Από την Τάφρο των Τειχών της Λευκωσίας πέρασαν καλλιτέχνες διεθνούς εμβέλειας, όπως ο Παβαρότι, ο Elton John και τόσο άλλοι. Αναβίωσε έθιμα στην Τάφρο, γέμισε τη Λευκωσία λουλούδια. Ίδρυσε το Λεβέντειο Δημοτικό Μουσείο, έκανε τους πεζόδρομους Λήδρας – Ονασαγόρου και τη Λαϊκή Γειτονιά.

Λέλλος, ο πρωτοπόρος και οραματιστής. Ίδρυσε την Ένωση Δήμων Κύπρου και ήταν Πρόεδρος της μέχρι την αποχώρησή του από τη Δημαρχία Λευκωσίας. Το πορτραίτο του κοσμεί την Αίθουσα Συνεδριάσεων της Ένωσης Δήμων.

Επί των ημερών του άρχισε η διεύρυνση του Συμβουλίου Αποχετεύσεων Λευκωσίας για να συμπεριλάβει και άλλους Δήμους. Το πιο σημαντικό του επίτευγμα ήταν το Δικοινοτικό Αποχετευτικό και το Nicosia Master Plan. Με όραμα μια επανενωμένη Λευκωσία, μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, συναντήθηκε με ένα άλλο οραματιστή, τον Μουσταφά Ακκιντζί, τότε Δήμαρχο της κατεχόμενης Λευκωσίας, λίγο μετά την Τουρκική Εισβολή, παρά την τεταμένη ατμόσφαιρα γεμάτη απώλειες, πόνο και μίσος που επικρατούσε στην Κύπρο και μαζί, οι δύο αυτοί πρωτοπόροι, έκαναν πράξη αυτό που δεκαετίες αργότερα αποκάλεσαν Διπλωματία των Πόλεων. Ήθελαν τη Λευκωσία να μην αντιμετωπίσει τα προβλήματα του Βερολίνου όταν θα επανενωνόταν.

Ήμουν εισηγήτρια της Γνωμοδότησης Πρωτοβουλίας για τη Διπλωματία των Πόλεων, στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή των Περιφερειών. Έτσι, κάλεσα και τους δύο αυτούς οραματιστές στις Βρυξέλλες, όπου μίλησαν σε ένα κατάμεστο από κόσμο αμφιθέατρο. Είναι μια εμπειρία που θα μου μείνει αξέχαστη. Τους έζησα σε προσωπικές στιγμές και είδα για πρώτη φορά τη θετικότητα με την οποία προσέγγιζαν ο ένας τον άλλο και βεβαίως την φιλία που ανέπτυξαν. Έκτοτε, ευτύχησα να τους ζήσω πολλές φορές σε προσωπικές στιγμές κοινωνικού περιεχομένου. Στιγμές ευχάριστες, γεμάτες αστεία και γέλιο, γεμάτες θετική ενέργεια. Αυτή η εμπειρία με δίδαξε τι μπορεί να καταφέρουν οι άνθρωποι, όταν υπάρχει όραμα, ισχυρή βούληση και η κατάλληλη συμπεριφορά από όλες τις πλευρές και αυτό μου έχει γίνει βίωμα.

Στα ογδοηκοστά γενέθλια του Λέλλου, που τα γιόρτασε στην Πειραιώς, κοντά στο νυν Δημαρχείο, έσβησε τα κεράκια, σήκωσε ψηλά μια πολύ χοντρή αλυσίδα περασμένη στα δύο του χέρια και φώναξε: « Θα σπάσω τις αλυσίδες». Όλοι γελάσαμε και η Όλγα είπε με το γνωστό της ύφος: « μα ποιες αλυσίδες» εννοώντας ότι πάντα υπήρξε ελεύθερο πνεύμα.

Προσωπικά τον παρομοίαζα με πουλί σε μοναχική πτήση, γιατί αποφάσιζε, προχωρούσε και μετά ενημέρωνε και φυσικά οι καυγάδες στο Δημοτικό Συμβούλιο ήταν στην Ημερήσια Διάταξη. Οι συνεδρίες του Δημοτικού Συμβουλίου διαρκούσαν μέχρι πολύ αργά το βράδυ. Θυμάμαι μια φορά τελειώσαμε στις δύο παρά τέταρτο το πρωί! Πάντοτε μετά τις συνεδρίες όσοι ήθελαν πήγαιναν μαζί του για πατσά σε ένα ξενύχτικο κοντά στο Δημαρχείο.

Αυτός ήταν ο Λέλλος! Δεν μετρούσε ώρες, δε λογάριαζε το χρόνο. Σε μια συνεδρία του Δημοτικού Συμβουλίου συζητούσαμε πώς θα τιμούσαμε κάποια προσωπικότητα και βεβαίως ο Λέλλος αστειεύτηκε για τον εαυτό του γελώντας. Θυμάμαι ότι του είπα, γελώντας ότι «πρώτον εσύ δε θα πεθάνεις ποτέ και δεύτερον εσένα θα σου χτίσουμε πυραμίδα!».

Μίλησα σήμερα εκ μέρους της Δημοτικής Ομάδας του Δημοκρατικού Συναγερμού, ως άνθρωπος που έχει δουλέψει με το Λέλλο για δέκα ολόκληρα χρόνια στο Δήμο Λευκωσίας. Ευτύχησα να γνωρίσω από κοντά αυτή τη ξεχωριστή προσωπικότητα και ως Δήμαρχο, αλλά και ως οικογενειακό φίλο.

Η Δημοτική Ομάδα του ΔΗΣΥ, θεωρεί ότι αυτή η ανεπανάληπτη και πρωτοπόρα προσωπικότητα, ο Λέλλος Δημητριάδης πρέπει να τιμηθεί όσο κανείς άλλος από το Δήμο του, το Δήμο Λευκωσίας, με τον οποίο ταυτίστηκε και με τον οποίο αποτελούσε αχώριστο δίδυμο.

ΑΙΩΝΙΑ ΤΟΥ Η ΜΝΗΜΗ».

Εκ μέρους της δημοτικής ομάδας του ΑΚΕΛ, η κα. Μπέττυ Κουσουλίδου:

«Ο Λέλλος Δημητριάδης αναμφισβήτητα συνέδεσε το όνομά του με τη Λευκωσία. Αν και πριν γίνει δήμαρχος διετέλεσε για μία δεκαετία βουλευτής, αυτό το οποίο τον συνέδεσε και για το οποίο θα τον θυμάται ο κόσμος είναι η Δημαρχία του στο Δήμο της Πρωτεύουσας. Λευκωσία σήμαινε Λέλλος και Λέλλος Λευκωσία. Διορίστηκε Δήμαρχος το 1971 και παρέμεινε στη θέση αυτή για τριάντα ολόκληρα χρόνια μέχρι το 2001, έχοντας εκλεγεί τρεις φορές (1986,1991+1996)... Έζησε τα πρώτα βήματα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και συνέβαλε σίγουρα στο γενικότερο πλαίσιο της διαμόρφωσής της. Είχε πάθος για τη Λευκωσία και εργάστηκε με ενθουσιασμό και μεθοδικότητα για να την οδηγήσει στο δρόμο του εκσυγχρονισμού. Ήταν ο άνθρωπος που ο,τιδήποτε νέο και καινοτόμο έβλεπε στο εξωτερικό προσπαθούσε να το εφαρμόσει στο μέτρο του δυνατού στη Λευκωσία.

Πολλά έργα έγιναν επί Δημαρχίας Λέλλου, με πρώτιστον το αποχετευτικό και το Masterplan, που ήταν δύσκολο εγχείρημα την εποχή εκείνη λόγω της Κατοχής, πού έγινε όμως κατορθωτό μετά από σειρά επαφών του Λέλλου με τον Μουσταφά Ακιντζί και τη σημαντικότερη συμφωνία για την κατασκευή του Ενιαίου Αποχετευτικού Συστήματος. Άλλα Έργα του ήταν οι πεζόδρομοι Λήδρας – Ονασαγόρου, η Λαϊκή Γειτονιά που ήταν η 1^η ανάπλαση που έγινε στην παλιά Λευκωσία και για χρόνια προσέλκυε το ενδιαφέρον του κόσμου, η προώθηση του πολιτισμού με τη δημιουργία μουσείων , το Λαϊκό Πανεπιστήμιο και η διαμόρφωση της Πύλης Αμμοχώστου σε Πολιτιστικό Κέντρο. Ήταν αυστηρός άνθρωπος ο Λέλλος αλλά με φοβερή αίσθηση του χιούμορ, παραστατικότητας. Οι δημότες της Λευκωσίας τον αγαπούσαν πολύ και εξέφρασε την εκτίμηση ότι σωστά το Δημοτικό Συμβούλιο μετά το πέρας της Δημαρχίας του τον είχε κηρύξει δια βίου Δήμαρχο της Λευκωσίας.

Η Δημοτική Ομάδα του ΑΚΕΛ εκφράζει τα θερμά και ειλικρινή της συλλυπητήρια στους οικείους και είναι έτοιμη να του αποδώσει τη μέγιστη τιμή».

Εκ μέρους της δημοτικής ομάδας του ΔΗΚΟ, ο κ. Ανδρέας Μούγης:

«Εκ μέρους της Δημοτικής Ομάδας του ΔΗΚΟ εκφράζουμε τα συλλυπητήρια μας στους οικείους του. Ο αείμνηστος Λέλλος άφησε ανεξίτηλη τη σφραγίδα του στην πόλη της Λευκωσίας και στην ανάπτυξη της πόλης. Άνθρωπος διορατικός και αποφασιστικός και τα έργα που προώθησε όπως η Λαϊκή Γειτονιά, Πεζόδρομοι, Αποχετευτικό, Νέο Δημαρχείο και πολλά άλλα έδωσαν προώθηση στην ανάπτυξη της Λευκωσίας. Σαν εκλεγμένος Δήμαρχος της Λευκωσίας ήταν Πρωτεργάτης στην οργάνωση του Δήμου Λευκωσίας και την ανέλιξη – ανάπτυξη της πόλης σε μία ευρωπαϊκή πρωτεύουσα.

Αιωνία του η μνήμη».

Εκ μέρους της δημοτικής ομάδας της ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, η κα. Όλγα Μαρουδιά:

«Ο Δήμαρχος Λέλλος Δημητριάδης υπηρέτησε το Δήμο Λευκωσίας για 30 χρόνια. Δυναμικός, με όραμα για τη Λευκωσία, χαρισματική μορφή, που άφησε την προσωπική του σφραγίδα στην πόλη μας.

Αγαπητός Άνθρωπος. Όταν συναντούσα το Δήμαρχο Λέλλο Δημητριάδη περπατούσε συνήθως στην περιοχή της Πύλης Αμμοχώστου – Ορφέα και στην ταβέρνα «Αιγαίον». Του έκανα τα παράπονά μου για το Καϊμακλί, ότι δεν μας έδινε σημασία για φωτισμό, δρόμους και καθαριότητα. Είχε όμως τόσο πηγαίο χιούμορ, που όταν με έβλεπε μου φώναζε « Έλα Καϊμακλιώτισσα, να μου αρκέψεις για το Καϊμαλί». Συζητώντας όμως μαζί του και με αυτό το χιούμορ του, έφευγες με ένα χαμόγελο.

Με παρακαταθήκη όλα όσα δημιούργησε για την πόλη μας, είμαστε εδώ για να ενθυμούμαστε την προσφορά του και να συνεχίσουμε να εργαζόμαστε για το καλό της Λευκωσίας μας.

Αιωνία του η μνήμη».

Εκ μέρους του Κινήματος Οικολόγων – Συνεργασία Πολιτών, το μέλος κ. Κυριάκος Τσιμίλλης:

Εκ μέρους του Κινήματος Οικολόγων – Συνεργασία Πολιτών θα ήθελα να πω μερικά λόγια. Ο Λέλλος Δημητριάδης συνέδεσε το μικρό του όνομα με την πόλη. Και όχι μόνο μέσα από εκείνο το προεκλογικό αυτοκόλλητο με τη χαρακτηριστική καρικατούρα αλλά και γενικότερα και διαχρονικά και φαίνεται πως έτσι θα μείνει. Είχε μια σημαντική προσφορά στην πορεία της πόλης. Ήταν η γέφυρα από το διοριστικό σύστημα της τοπικής αυτοδιοίκησης στο εκλογικό, το δημοκρατικό, υπηρετώντας και από τα δύο σχήματα. Ήταν αποδεκτός, όχι μόνο σήμερα, αλλά ακόμα και στα χρόνια που ήταν εύλογη και ανοικτή η κριτική για τις επιλογές και τη δράση του. Ήταν αποδεκτός και από αυτούς που τον αμφισβητούσαν για τα επιμέρους ή και για τα σημαντικότερα, ίσως γιατί η αποφασιστικότητά του κάποιες φορές μπορούσε να χαρακτηριστεί ως αυταρχική, με την έννοια ότι, όπως έχει ήδη αναφερθεί, έκανε πάντα αυτό που ήθελε.

Έκανε όμως σημαντικά πράγματα στην πόλη και ήταν πρωτοπόρος σε σχέση με την εποχή του. Με δική του ενεργή εμπλοκή έγινε το Masterplan και το ενοποιημένο αποχετευτικό σύστημα της ημικατεχόμενης πόλης. Τότε μιλούσαμε για τον στόχο μιας ενωμένης πόλης. Σήμερα γίνεται πια λόγος για επαναπροσέγγιση, παραπέμποντας σε δυο διακριτές οντότητες. Υπήρχε ένας συμβολισμός: Αν ήταν δυνατή η ένωση της πόλης με το αποχετευτικό γιατί να μην ήταν δυνατή και η ουσιαστική επανένωση της πόλης και της ζωής των δημοτών; Ο Λέλλος πραγματοποίησε μια σειρά έργων σε διάφορα επίπεδα και στήριξε πολλές εκδηλώσεις. Ενδεικτικά αναφέρεται το καλοκαιρινό φεστιβάλ στα μέσα του '80, στον χώρο που μετέπειτα στέγασε τον οικισμό της

Χρυσαινιιώτισσας κι έφερε νεά ζευγάρια στην περιοχή. Αυτό το επιτυχημένο παράδειγμα, ατυχώς, δεν μεταφυτεύτηκε και σε άλλα κομμάτια της παλιάς πόλης. Η προσέλκυση νέων ζευγαριών και παιδιών είναι αναγκαίο συστατικό για το ξαναζωντάνεμά της. Στο έργο της Πύλης Αμμοχώστου είχε καλούς συνεργάτες, μέσα και έξω από τον Δήμο. Όταν με το καλό η Πύλη Αμμοχώστου ξανανοίξει θα μπορούσε να γίνει ένα φιλολογικό-«καλλιτεχνικό» μνημόσυνο με δράσεις σαν αυτές που σημάδεψαν μέσα από την Πύλη Αμμοχώστου την ιστορία και το γίνεσθαι της πόλης στις δεκαετίες του 1980-2000. Οι πεζόδρομοι άνοιξαν για πρώτη φορά το 1971 και τα Χριστούγεννα, με την προσδοκία της γιορταστικής αύξησης της εμπορικής κίνησης, κορυφώθηκε η αντίδραση ενάντια στο πρωτοποριακό αυτό μέτρο που δικαιώθηκε στην πορεία αλλά δεν επεκτάθηκε από τότε. Η Λαϊκή Γειτονιά αλλιώς ξεκίνησε, το Λεβέντειο – ήταν ενδιαφέρουσα μια επεταιιακή έκθεση με πολλά στοιχεία που απεικόνιζαν την ενεργό εμπλοκή του Λέλλου Δημητριάδη στη δημιουργία του, η οποία εκφράστηκε και αργότερα με την παραχώρηση κάποιων δικών του ενθυμημάτων. Οι κάτοικοι Αγίου Ανδρέα οφείλουν στον Λέλλο τη δημιουργία της Επιτροπής Κατοίκων του Αγίου Ανδρέα όταν το 1991 οι κάτοικοι διαφώνησαν έντονα μαζί του για την εκτεταμένη ρυμοτόμηση που προωθούσε. Οι κάτοικοι, με τις παρεμβάσεις και την επιχειρηματολογία τους κατάφεραν να τον μεταπείσουν και, από τότε, η Επιτροπή παραμένει ενεργή για όσα προέκυψαν. Αργότερα, ο Λέλλος Δημητριάδης αποδέχθηκε και προώθησε την κήρυξη της Περιοχής Ειδικού Χαρακτήρα που, περιέργως, 30 χρόνια μετά, βρίσκεται και πάλι σε κίνδυνο. Ευλόγως το Δημοτικό Συμβούλιο σήμερα θα τιμήσει τον μακροβιότερο Δήμαρχο της Λευκωσίας με τρόπο που θα τον θυμούνται και θα ρωτούν να μάθουν και οι νεότερες γενιές και πιθανόν το Λεβέντειο θα μπορούσε να του αφιερώσει μια αναδρομική έκθεση, με φωτογραφίες, γραπτά κείμενα κ.α. Καταληκτικά, ο Λέλλος Δημητριάδης σηματοδοτούσε και μια γενιά ανθρώπων που διαδραμάτισαν ρόλο στα πρώτα χρόνια της Κυπριακής Δημοκρατίας. Αιωνία του η μνήμη».

Εκ μέρους της ΕΔΕΚ, το μέλος κ. Αντώνης Αντώνη:

«Εκ μέρους του Προέδρου και της Ηγεσίας της ΕΔΕΚ μεταφέρω τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια στην οικογένεια του Λέλλου Δημητριάδη.

Ο Λέλλος Δημητριάδης άφησε το στίγμα του στην πολιτική μέσω της πολύ σημαντικής προσφοράς στον θεσμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και ιδιαίτερα σαν Δήμαρχος για 30 χρόνια της μοναδικής μοιρασμένης πρωτεύουσας και σαν Πρόεδρος της Ένωσης Δήμων.

Άνθρωπος με όραμα. Οι συνεχείς του προσπάθειες και δράσεις για την εκτέλεση σημαντικών έργων στη Λευκωσία ήταν οι βάσεις για την αναβάθμιση και εκσυγχρονισμό της πόλης μας.

Αγαπητέ Λέλλο έχεις καθιερωθεί στη συνείδηση και στις καρδιές, όχι μόνο των Λευκωσιατών, ως σύμβολο για την ιστορία και τον πολιτισμό της πόλης μας. Είσαι για μάζ τους Λευκωσιάτες η μεγάλης μας αγάπη. Θα σε θυμόμαστε και θα τιμούμε για πάντα.

Αιωνία σου η μνήμη».

Ακολούθως, ο Δήμαρχος έθεσε ενώπιον των μελών τις ακόλουθες δύο εισηγήσεις: Να μετονομαστεί σε «Πλατεία Δημάρχου Λέλλου Δημητριάδη» η Πλατεία Δημαρχίας είτε/και να μετονομαστεί το κτήριο του Παλαιού Δημαρχείου στον Προμαχώνα της Πλατείας Ελευθερίας σε κτήριο «Λέλλος Δημητριάδης».

Ο εκ των μελών κ. Ιωσήφ ανέφερε ότι μετά από συζήτηση μεταξύ των αρχηγών των δημοτικών ομάδων διαμορφώθηκαν οι δύο πιο πάνω προτάσεις. Σε ό,τι αφορά την εισήγηση για ονομασία του κτηρίου του Παλαιού Δημαρχείου στον Προμαχώνα της Πλατείας Ελευθερίας σε κτήριο «Λέλλος Δημητριάδης», ο κ. Ιωσήφ ανέφερε ότι ο Λέλλος Δημητριάδης έζησε και έδρασε 30 χρόνια στο συγκεκριμένο κτήριο, στο οποίο θα γίνονται εκδηλώσεις και το όνομα του θα μνημονεύεται περισσότερο, παρόλο που δεν αμφισβητηθεί ότι η Πλατεία Δημαρχίας είναι επίσης ένας χώρος που αγαπούσε ιδιαίτερα και ήθελε να αναπτυχθεί.

Ο εκ των μελών Φωτιάδης ανέφερε ότι εισήγηση για μετονομασία της Πλατείας Δημαρχίας σε οδό Δημάρχου Λέλλου Δημητριάδη διαμορφώθηκε αφού λήφθηκε υπόψη ότι η χωροθέτηση του νέου Δημαρχείου στο συγκεκριμένο σημείο ήταν όραμα του Λέλλου Δημητριάδη, επί εποχής του προκηρύχθηκε ο Διαγωνισμός για την κατασκευή του και με την μετονομασία της Πλατείας Δημαρχίας σε «Πλατεία Δημάρχου Λέλλου Δημητριάδη» προσδίδεται ένα άλλο κύρος.

Ο εκ των μελών κ. Κώστας Μαυρίδης εξέφρασε την προσωπική του εκτίμηση ότι το Δημοτικό Συμβούλιο σπεύδει να προβεί σε τιμές. Ο ίδιος ωστόσο τάσσεται υπέρ της μετονομασίας της Πλατείας Δημαρχίας σε «Πλατεία Δημάρχου Λέλλου Δημητριάδη», αναφέροντας ότι εκεί υπάρχει ο θεμέλιος λίθος, τον οποίο ο ίδιος ο Λέλλος Δημητριάδης έθεσε και εκεί είναι χώρος όπου μπορούν να γίνονται εκδηλώσεις και να μνημονεύεται το όνομά του Λέλλου Δημητριάδη. Ακολούθως, εισηγήθηκε όπως η Πολιτιστική Υπηρεσία του Δήμου να καθιερώσει σειρά εκδηλώσεων για να σφραγιστεί και να μνημονεύεται το όνομα του Λέλλου Δημητριάδη.

Ο εκ των μελών κ. Άριστος Δράκος τάχθηκε υπέρ της μετονομασίας της Πλατείας Δημαρχίας σε «Πλατεία Δημάρχου Λέλλου Δημητριάδη» γιατί το συγκεκριμένο σημείο έχει ταυτισμένο με το Λέλλο. Ακολούθως, έθεσε την εισήγηση όπως τοποθετηθεί η προτομή του στο χώρο, ως ένδειξη ενθύμησης και εκτίμησης του προσώπου και του έργου του Λέλλου Δημητριάδη.

Καταληκτικά, ως ελάχιστο φόρο τιμής προς τον Δήμαρχο Λέλλο Δημητριάδη, το Δημοτικό Συμβούλιο αποφάσισε τα ακόλουθα:

- Ο Δήμος Λευκωσίας να αναλάβει τα έξοδα της κηδείας που θα τελεστεί την Πέμπτη 14 Απριλίου 2022 στις 16:00 στον Ιερό Ναό Της Του Θεού Σοφία στον Στρόβολο.

- Αντιπροσωπεία Μελών του Δημοτικού Συμβουλίου υπό τον Δήμαρχο να παραστούν στην κηδεία. Ο Δήμαρχος Λευκωσίας Κωνσταντίνος Γιωρκάτζης θα εκφωνήσει επικήδειο.
- Την Πέμπτη 14 Απριλίου 2022, μέρα της κηδείας, τα γραφεία του Δήμου θα κλείσουν στη μία το μεσημέρι, έτσι ώστε το προσωπικό του Δήμου να μπορέσει να παραστεί στην κηδεία.
- Οι σημαίες στα κτήρια του Δήμου κυματίζουν μεσίστιες μέχρι και τις 18 Απριλίου 2022.
- Ακυρώνονται όλες οι εκδηλώσεις που διοργανώνει ο Δήμος την ημέρα της κηδείας.
- Η οδός Πλατεία Δημαρχίας στην εντός των τειχών πόλη να μετονομαστεί σε οδό Δημάρχου Λέλλου Δημητριάδη, κατ' εξαίρεση της πάγιας πολιτικής του Δήμου για τη μετονομασία οδών.
- Η πλατεία μπροστά από την Παλιά Δημοτική Αγορά στην εντός των τειχών πόλη να ονομαστεί σε Πλατεία Δημάρχου Λέλλου Δημητριάδη.
- Στην Πλατεία Δημάρχου Λέλλου Δημητριάδη να τοποθετηθεί προτομή του εκλιπόντος Δημάρχου.
- Η αίθουσα (αρ.10) που φιλοξενεί τους χάρτες που δώρισε ο Λέλλος Δημητριάδης στο Λεβέντειο Δημοτικό Μουσείο να ονομαστεί σε Αίθουσα Χαρτών Δημάρχου Λέλλου Δημητριάδη.

Οι εργασίες της συνεδρίας έληξαν στις 18:15 μ.μ.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΩΡΚΑΤΖΗΣ